

Forfatter: Fibiger, Mathilde

Titel: Udrag fra Minona

Citation: Fibiger, Mathilde: "Clara Raphael", i Fibiger, Mathilde: *Clara Raphael*, udg. af Lise Busk-Jensen , Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, 1994, s. 139.
Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-fibiger01-shoot-idm140403939559680.pdf> (tilgået 06. maj 2024)

Anvendt udgave: Clara Raphael

Minona sad en Stund taus i dybe Tanker. Endelig sagde hun alvorligt og eftertænksomt: »Fader var meget religieus - han havde altid Maalet for Øie - men han troede, ligesaa lidt som Helene, ubetinget paa Bibelen, og endnu mindre paa Præsternes Forklaring deraf. Det har jeg seet ved mange Leiligheder, skjøndt han nødig 140 disputerede om Religionsspørgsmaal. Han sagde engang: »Jeg har aldrig hørt, at en Gudsfor nægter blev omvendt i en Dispute, men jeg kjender mange Mennesker, der have disputeret sig til Gudsfor nægttere. Thi saasnaart man beviser, at noget er hvidt, saa er der strax En eller Anden, der sætter sin Ære i Pant paa, at det er kulsort!« - Naar jeg tænker paa, hvor digterisk en Sands Fader havde for det Skjønne og Guddommelige i Livet, bliver det mig klart, at han ikke kunde tro paa Syndefaldet og Helvede. - Jeg troer heller ikke derpaa!« vedblev hun med pludselig Energie. »Jeg kjender kun lidt til Verden, men i det Lidt - hvormeget af den Kjærlighed, der er stærkere end Døden og dybere end Sorgen. Derfor elsker jeg Menneskene - jeg troer ikke jeg vilde elske Den, jeg ikke kunde beundre. Nu seer jeg, at Fader havde Ret! først da du afmalede vor Natur saa kulsort, blev det mig rigtig klart i min inderste Sjæl, at den er hvid!« - Viggo smilede og tænkte: »For den Rene er alting reent!« men han sagde det ikke.